

HÀNH HƯƠNG LỘ-ĐỨC LÀ TIẾP NHẬN NHIÊN LIỆU CHO LINH HỒN

UNITALSI của Giáo Hội Công Giáo Ý hàng năm tổ chức các cuộc hành hương tại các Đền Thánh Đức Mẹ - trong đó có Lộ-Đức - dành cho các bệnh nhân và người tàn tật. Các cuộc hành hương thường có các Vị Chủ Chăn như Hồng Y, Giám Mục và Linh Mục tháp tùng, cùng với các bác sĩ, y tá và nhân viên thiện nguyện. Một trong những người tham dự cuộc hành hương Lộ-Đức từ mấy năm qua là cô Patrizia - thiếu nữ bất toại toàn thân - đến từ miền Latina, cách thủ đô Roma khoảng 100 cây số. Cô Patrizia tâm sự:

Con đi hành hương Lộ-Đức với mục đích kín mức sức mạnh nội tâm. Con chỉ xin có thể chứ không xin gì khác. Con khẩn cầu Đức Mẹ MARIA ban cho con sức mạnh để con tiếp tục cuộc hành trình nơi trần gian. Con không bao giờ xin Đức Mẹ chữa cho con khỏi bệnh tật phần xác. Bởi lẽ con trông thấy nhiều người còn khốn khổ hơn con rất nhiều.

Tại Lộ-Đức, những giây phút sống cảm động nhất là những lúc con được ở giữa đám đông, được tham dự các cuộc rước kiệu và Thánh Lễ. Với kinh nghiệm bản thân của một người tàn tật con thấy rằng không bao giờ nên đánh mất niềm hy vọng. Niềm hy vọng trao ban sức lực để bệnh nhân can đảm phấn đấu.

Riêng con, đôi lúc con cũng bị rơi vào hố thẳm của tuyệt vọng và thông thường con phải tự mình thoát ra cảnh tuyệt vọng này, chứ không trông chờ vào ai khác. Con phải tự giúp con. Niềm đau nỗi khổ của người tàn tật suốt đời ngồi xe lăn như con, chính là sự kiện cảm thấy mình không được cảm thông, bị người khác nhìn với đôi mắt dừng dưng hoặc họ lặng lẽ quay đi nơi khác. Tuy nhiên tại Lộ-Đức mọi sự đảo lộn hết. Con gặp thấy những khuôn mặt rạng rỡ niềm vui, đầy sức tươi trẻ và tràn trề quảng đại.

Con cũng đóng góp phần riêng mình trong bầu khí linh thiêng phấn khởi này. Con đóng góp bằng nụ cười. Con luôn giữ nụ cười trên môi và luôn nói đùa gieo vui. Con tự nhủ: Sao lại phải buồn, phải than khóc? Mỉm cười có tích cực hơn không?

Thế rồi khi chấm dứt thời gian ngắn ngủi nơi Trung Tâm Thánh Mẫu Lộ-Đức, con trở về nhà với một tâm trạng mới mẻ. Con đã kín mức được sức mạnh từ Đức Mẹ MARIA, Hiền Mẫu Thiên Quốc. Khi "cục pin" hết điện, con lại cắm vào dòng điện để rút điện và tiếp tục sử dụng trở lại. Cũng giống y như thế, hàng năm con đến Lộ-Đức là để kín mức sức mạnh dùng cho cả năm. Sức mạnh cho linh hồn, cho tinh thần và cho cả tâm trí nữa.

Đó là điều duy nhất con làm tại Lộ-Đức. Con không bao giờ xin Đức Mẹ chữa con lành bệnh. Ước nguyện được khỏi bệnh nằm sâu trong trái tim con. Đức Mẹ biết rõ điều đó. Như thế đủ rồi. Ước nguyện này con cẩn thận đặt nó vào hàng phụ, hàng thứ hai.

Sau đây là chứng từ của Đức Hồng Y Angelo Comastri. Hiện nay ngài là Chủ tịch cơ quan phụ trách Đền thờ thánh Phêrô kiêm Đại diện Đức Thánh Cha đặc trách mục vụ tại Thành Vatican. Đức Cha nói về ý nghĩa các cuộc hành hương và phép lạ tại Lộ-Đức.

Tôi không ngần ngại khuyên mỗi tín hữu Công Giáo nên khởi sự cuộc hành hương từ chính căn nhà sống của mình, nghĩa là từ chính tâm tình khiêm hạ nhất của mình, giống như thánh nữ Bernadette Soubirous (1844-1879) xưa kia. Từ căn nhà giam tòi tàn bỏ hoang - nơi toàn gia đình Soubirous nường nấu - Bernadette ra đi và đã được hồng phúc trông thấy Đức Mẹ. Bernadette luôn luôn ý thức mình là kẻ bé-nhỏ rớt-cùng. Và đó cũng là lý do khiến Đức Mẹ tuyển chọn Bernadette.

Lộ-Đức là thành phố tuyệt diệu nơi đã diễn ra không biết bao nhiêu hiện tượng thần-thông và phần lớn những hiện tượng này lại xảy ra trong các buổi cử hành Thánh Thể hay trong các cuộc rước kiệu. Điều này chứng tỏ Đức Mẹ Lộ-Đức

không đưa chúng ta về với riêng Mẹ nhưng dẫn chúng ta đến cùng Đức Chúa GIÊSU. Nguyên ước duy nhất của Đức Mẹ là tạo cơ hội cho con người gặp gỡ Đức Chúa GIÊSU, Con Chí Thánh của Mẹ.

Tín hữu Công Giáo không nên quên rằng, những lời sau cùng của Đức Mẹ được các thánh sử ghi lại trong Phúc Âm chính là câu dặn dò: "Hãy làm tất cả những gì Người truyền cho các con" (Gioan 2,5). Tất cả các phép lạ xảy ra tại Lộ-Đức đều đến từ quyền năng vô biên của THIÊN CHÚA, nhờ lời chuyển cầu của Đức Mẹ MARIA.

Cá nhân tôi, tôi chưa bao giờ được chứng kiến một phép lạ chữa lành tật bệnh phần xác tại Lộ Đức. Nhưng tôi có nghe kể lại vài phép lạ. Chẳng hạn, thân mẫu của nữ đáng kính Benedetta Bianchi Porro (1936-1964) kể với tôi rằng, bà đã trông thấy một phụ nữ bất toại 30 tuổi đã đứng lên và đi lại bình thường.

Tuy nhiên phải khẳng định rằng các phép lạ đích thật của Lộ-Đức là các phép lạ diễn ra trong nội tâm sâu kín của mỗi người. Đó là các cuộc hoán cải, ăn năn thống hối. Hoặc những tâm hồn âu-lo bồn-loạn bỗng trong phút chốc tìm lại được bình an.

Sau cùng, không thể nói đến Đền Thánh Đức Mẹ Lộ-Đức mà không gợi lại hình ảnh đáng kính của Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2 (1920-2005). Những ngày cuối đời của Đức Cố Giáo Hoàng xuất hiện trước mắt mọi người trên toàn thế giới như thân phận của một người yếu đuối nhất, mỏng dòn nhất. Nhưng cũng chính khi ấy lại tỏ lộ sức mạnh thần thiêng nhất của vị Giáo Hoàng lão thành.

Tôi có thể quả quyết với anh chị em rằng, trong những giờ phút đau thương nhất của cuộc đời Đức Thánh Cha Gioan Phaolo 2, luôn luôn có sự hiện diện dấu ái của Nữ Trinh Rất Thánh MARIA. Khi một

người đang đau khổ bệnh hoạn mà được mẹ hiền có mặt bên cạnh thì đau khổ gần như giảm bớt một nửa.

... "Anh chị em hãy tìm sức mạnh trong THIÊN CHÚA và trong uy lực toàn năng của Người. Hãy mang toàn bộ binh-giáp vũ-khí của THIÊN CHÚA, để có thể đứng vững trước những mưu chước của ma quỷ. Vì chúng ta chiến đấu không phải với phàm nhân, nhưng là với những quyền lực thần thiêng, với những tên thống trị thế giới tối tăm này, với những thần linh quái ác. Bởi đó, anh chị em hãy nhận lấy toàn bộ binh-giáp vũ-khí của THIÊN CHÚA, như thế, anh chị em có thể vận dụng toàn lực để đối phó và đứng vững trong ngày đen tối .. Vậy hãy đứng vững: lưng thắt đai là chân-lý, mình mặc áo giáp là sự công-chính, chân đi giày là lòng hăng say loan báo tin mừng bình an. Hãy luôn cầm khiên-mộc là Đức Tin, nhờ đó anh chị em sẽ có thể dập tắt mọi tên lửa của ác thần. Sau cùng, hãy đội mũ chiến là ơn cứu độ và cầm gươm của Thần Khí ban cho, tức là Lời THIÊN CHÚA" (Êphêxô 6,10-17).

("Fraternità" n.5, Ottobre 2005, trang 6-7).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt

